

100 JAHRE ABSCHIEBE HAFT

۱۰۰ سال بازداشت مهاجران

کمپین «100-jahre-abschiebehaft» مخصوص کسانی است که از مهاجران بازداشتی حمایت می‌کنند و یا کسانی که رویای سرزمین بدون بازداشت را دارند.

این رویا برای ۱۰۰ سال سرکوب شده است. اکنون زمان آن است متحد شویم. جهت تحقق اهدافمان، به حمایت شما نیاز داریم. با فعالیت‌هایی که ترجیح می‌دهید در این راه‌پیمایی علیه بازداشت مهاجران همراه شوید، نمایشگاه، ارائه، راه‌پیمایی خدمات مذهبی و...

با فراهم کردن امکانات و برقراری ارتباط با سخنرانان، موجب خوشحالی ماست که شمارا در جهت تحقق اهدافتان پشتیبانی کنیم.

www.100-jahre-abschiebehaft.de/buerendemo

kontakt@100-jahre-abschiebehaft.de

facebook.com/100JahreAbschiebehaft

[@100JahreAHaft](https://twitter.com/100JahreAHaft)

100 JAHRE ABSCHIEBE HAFT

بزرگترین راه‌پیمایی در

31.08.2019

ساعت ۱۱

deportation prison, Stöckerbusch 1,
Büren

ساعت ۱۵ Paderborn HBF

سرویس شاتل از

PADERBORN HBF

shuttle@100-jahre-abschiebehaft.de

به ۱۰۰ سال بازداشت و
اخراج مهاجران پایان دهید!

100-jahre-abschiebehaft.de/buerendemo

از ۱۰۰ سال پیش ...

خارجی‌ها دستگیر می‌شوند نه به خاطر هیچ جرمی بلکه تنها به این دلیل که روند اخراج آنها توسط مقامات تسهیل شود.

از ۲۵ سال پیش ...

Büren بزرگترین زندان برای اخراج خارجی‌ها در آلمان است که بیش از نیمی از زندانیان به طور غیرقانونی بازداشت می‌شوند.

۲۰ سال پیش ...

رشید اسباعتی در شرایط نامعلوم جان خود را از دست داد، اما موجب رسوایی شرایط Büren شد.

این ناعدالتی است - این نژادپرستی است!

این رفتارهای غیر انسانی نباید بیشتر از این ادامه داشته باشند.

بازداشت مهاجران باید متوقف شود!

از جمهوری وایمار تا زمان کنونی

عمل شنیع اخراج خارجی‌ها و مهاجران یک سنت بی رحمانه در آلمان دارد. ۱۰۰ سال پیش یهودی‌های فراری از نسل‌کشی در شرق اروپا که دنبال پناهگاهی امن در آلمان بودند، با هدف اخراج از کشور با شقاوت قلب دستگیر شدند. بنا به مقررات پلیس خارجی که توسط هانریش هیملر نوشته شده بود، بازداشت و اخراج تبعیدی‌ها و در کل خارجی‌ها در سال ۱۹۳۸ به شدت گسترش یافت. این قانون نازی‌ها در سال ۱۹۵۱ توسط جمهوری دموکراتیک آلمان دقیقاً به همان شکل (زمان نازیها) دوباره تصویب شد و بعدها در سال ۱۹۶۵ مورد تجدیدنظر قرار گرفت. این قانون که در واکنش به نسل‌کشی‌های نژادی اوایل ۱۹۹۰ شدت بیشتری گرفت و دوباره در سطح وسیعی مورد استفاده قرار گرفت. همزمان با حذف منعم حقوق اولیه پناهنده‌ها توسط کمیسیون پناهنده‌ها در سال ۱۹۹۳ تأسیس زندان Büren به منظور بازداشت و اخراج به تصویب رسید.

نقض حقوق بنیادی در امروز

تنها سوء ظن احتمال اجتناب از اخراج کافیس‌ت تا یک فرد حدود یک سال و نیم زندانی شود. زندان - به عنوان تعرض شدید به آزادی فرد - از اقدام برای متخلفین محکوم، به یک عمل ساده اداری علیه افراد بیگناه تبدیل شده است. در نتیجه، بازداشت به منظور اخراج در حال حاضر ابزار معمولی در دستان مقامات اداری است که عملاً به کار گرفته می‌شود تا مقامات مسئول روند اخراج را به آسانی پیش ببرند. این سرزنش شوم افراد گرفتار، درک و همدردی عمومی را به همراه ندارد.

وکلائی که در زمینه اخراج خارجی‌ها مشغول به کارند به این امر واقفند که بیشتر از نصف افراد گرفتار در پروسه اخراج کاملاً ناعادلانه زندانی شده‌اند. این افراد گرفتار اغلب یا به وکیل دسترسی ندارند یا از دسترسی آنها به وکیل ممانعت شده است. نهاد های نظارتی مستقل و یا هیات نظارتی سطح بالا وجود خارجی ندارد. مراقبت های پزشکی و مراقبت های روانشناختی محدود به ضروریات است. فشار و ایزوله کردن به نوعی برنامه روزانه تبدیل شده است. این رفتارها و اقدامات اخیراً در Büren، در تابستان ۲۰۱۸ دوباره به خودکشی یک زندانی منجر شد.

هیچ چشم اندازی وجود ندارد!

به جای اینکه این موضوع نقطه پایانی داشته باشد، هر روزه ابعاد استفاده از آن وسیع‌تر می‌شود. بیست و پنج سال پس از باز شدن بازداشتگاه در Büren، دولت ایالتی نوردراین وستفالن قصد دارد شرایط بازداشت را همچنان وخیم‌تر کند. در حال حاضر شرایط اطلاع رسانی و دسترسی سازمان های کمک کننده به زندانیان بسیار دشوار است. مجازات‌های جمعی و اقدامات اجباری برای تسهیل کار نیروهای امنیتی البته به هزینه حقوق بشر، وجود دارد. ایالات دیگر آلمان هم برنامه‌های مشابهی را در دست اجرا دارند. ساخت بازداشتگاه‌های جدید در سراسر آلمان برنامه ریزی شده است. به تهایبی در Passau یک زندان „فوق العاده“ جدید با بیش از ۲۰۰ محل بازداشت ایجاد می‌شود.

پیامدهای عملی بازداشت تبعیدی:

بازداشت غیرقانونی، نقض حقوق بشر بدون هیچ نظارتی، نقض مقررات قانونی وضع شده، اقدامات سرکوبگرانه بدون کنترل، انزوا و اسارت، جدایی از خانواده‌ها و نابودی زندگی افراد گرفتار.

حالا زمان آن رسیده است که عمیقاً از این قانون رایش سومی و عمل شنیع نژادپرستانه اما ریشه‌دار خداحافظی کنیم.

خواسته‌های ما:

نه به هیچ قانون خاصی!
نه به آزادی عمل ادارات بدون هیچ کنترل و نظارتی در زمینه بازداشت و اخراج، لغو هرچه سریع‌تر بازداشت‌ها و اخراج‌ها، بسته شدن فوری همه بازداشتگاه‌های مربوط به اخراج خارجی‌ها!

Haftplätze ü